

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ • ΕΤΟΣ 8ο

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

Πέντε χρόνια έκλεισε ο Σύλλογος των Απανταχού Λεονταριών, «Το Κασκαβέλι»

Πέντε χρόνια κλείνουν από την πρώτη συνάντηση νέων του χωριού μας σε μια καφετέρια στην Αθήνα, στο Κολωνάκι, με την πρόθεση να ενωθούν και να συνεργαστούν σε έναν σύλλογο για χάρη του τόπου καταγωγής τους. Άλλοι σαν εναργά μέλη, και άλλοι με την θέληση να συμμετάσχουν και να βοηθούν σιωπηλά. Μέσα σε αυτά τα χρόνια, ο πολιτιστικός σύλλογος Απανταχού Λεονταριών "Το Κασκαβέλι", διοργάνωσε εκδηλώσεις και ποικίλου τύπου δράματα με σκοπό να ενώσει όλους όσους πραγματικά αγαπάνε το χωριό, πράγμα το οποίο και έμπρακτα αποδείχτηκε. Η αρχή έγινε τον Ιανουάριο του 2008, με την κοπή της πίτας στην ταβέρνα του Φουντά, που στηρίζει τον σύλλογο πάντα και συνεχίστηκε με αποκριάτικο πάρτι και τα Κούλουμα στην πλατεία του χωριού με την συνεργασία του πολιτιστικού συλλόγου Βαγίων "Το φλάμπουρο της Τιμής" συμμετείχαν δείχνοντας μας πώς χορεύεται το "Γαϊτανάκι". Η χρονιά έκλεισε με την επανάληψη της γιορτής του Αγίου Φανουριού, στο Χαρμάτι όπου συνεργαστήκαμε με τον σύλλογο Οτε Cosmote Αθηνών, μέσω ενός συγχωριανού μας τον Δημήτρη Ν. Νικολάου, που με πολύ θέληση μας βοήθησε να έρθει το συγκρότημα του συλλόγου τους στο χωριό μας. Όσοι παρευρέθηκαν στη συγκεκριμένη εκδήλωση, ακόμα θυμούνται το πόσο διασκέδασαν όλοι μαζί και πόσο ενωμένοι ήταν οι νέοι που έμειναν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Το 2009 η κοπή της πίτας έγινε στη ταβέρνα "Γέφυρα" του Χαράλαμπου Γ. Κόλλια, επίσης ένθερμο υποστηρικτή μας. Την Πρωτομαγιά ο σύλλογος προθυμοποιήθηκε να συμμετάσχει εθελοντικά, στην ομάδα νέων του χωριού μας, οι οποίοι είχαν πρωτοεκινήσει με επιτυχία τον θεσμό των Χαρματιών.

Το 2010 ήταν επίσης μια χρονιά στην οποία οι καθιερωμένες γιορτές του 2009 επαναλήφθηκαν με επιτυχία. Η πίτα εκείνη την χρονιά έγινε στην Αθήνα και το αποκριάτικο πάρτι στη καφετέρια του Νίκου Μακρή. Ακολούθησαν έπειτα τα "Χαρμάτια", που πέρασε εξ' ολοκλήρου στις αρμοδιότητες του συλλόγου μας. Κατά τη διάρκεια του χρόνου πραγματοποιήθηκαν εκδρομές σε Μονές της περιοχής μας και εκτός. Τον Αύγουστο του 2010 οργανώθηκε για πρώτη φορά τριήμερο εκδηλώσεων με έκθεση φωτογραφίας με την πολύτιμη βοήθεια του κυρίου Νίκου Ι. Δημητρίου, με κουκλοθέατρο για τα πιτσιρικά μας στην πλατεία του χωριού και χορευτικά. Η τρίτη μέρα έκλεισε με την εκδήλωση στο Χαρμάτι με την κομπανία του Βέλιου και κλαρίνο τον Κώστα Ράπτη, μιας και όλοι έχουμε μεγαλώσει με αυτή τη μουσική. Το 2011 δεν ήταν μια χρονιά το ίδιο πλούσια. Η κοπή της πίτας έγινε ένα απόγευμα στην καφετέρια του Δημήτρη Βρακά καθώς και το αποκριάτικο ξεφάντωμα. Η συνέχεια ήρθε με την εκδήλωση στο Χαρμάτι και τον εορτασμό του Αγίου Φανουριού και με την εκδήλωση για τα παιδιά στον χώρο της πλατείας όπου είχαν την ευκαιρία να ζωγραφίσουν και να δουν μια παιδική ταινία. Το 2012 μας βρήκε να κόβουμε πίτα στην ταβέρνα του Φουντά. Οι καιρικές συνθήκες δεν μας επέτρεψαν να πραγματοποιήσουμε τα Χαρμάτια και ένα απρόσμενο και λυπηρό γεγονός μας αποθάρρυνε από το να κάνουμε τις λοιπές καθιερωμένες εκδηλώσεις, εκτός από μια παιδική ταινία που έγινε στην πλατεία τον Σεπτέμβρη και την συμμετοχή μας στον Πολιτιστικό Περίπατο «Προς το Πολυάνδριον». Τον Οκτώβρη του 2012 έλαβαν χώρα οι εκλογές για την επανασύσταση του συλλόγου. Έτσι, με την ανανέωση των μελών και την όρεξη για δουλειά ο Δεκέμβρης ήταν ένας μήνας γεμάτος. Ο σύλλογος επισκέφτηκε το ορφανοτροφείο Αγία Ταβιθά στη Λειβαδιά όπου η βοήθεια όλου του χωριού ήταν εξαιρετική και ιδιαίτερα συγκινητική και ολοκληρώθηκε με την επίσκεψη στη Μονή Όσιου Λουκά. Ο κύκλος του 2012 έκλεισε με μια όμορφη χριστουγεννιάτικη γιορτή για τους μικρούς μας φίλους στο Πνευματικό Κέντρο του χωριού. Σαν μέλος του συλλόγου και αντιπροσωπεύοντας και τα υπόλοιπα ενεργά μέλη του διοικητικού συμβουλίου δεσμευόμαστε ότι το 2013 θα είναι από τις πιο εποικοδομητικές χρονιές, γεμάτη από εκδηλώσεις, όχι μόνο τέρψης αλλά και κοινωνικού ενδιαφέροντος. Ποντάρουμε στην υποστήριξη όσων αγαπούν το χωριό μας, είτε μένουν σ' αυτό, είτε εκτός. Θέλουμε και μέσω αυτού του κειμένου να ευχαριστήσουμε όλους όσους πραγματικά ήταν δίπλα μας σε ό,τι κάναμε.

Γιώτα Μακρή, Πρόεδρος του Συλλόγου

Νικόλαος Ε. Κόλλιας ένας αιώνιος δάσκαλος

Στις 27 Ιανουαρίου 2013, ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Φροντιστών Αττικής-Σ.Ε.Φ.Α., υπό την αιγίδα της Ομοσπονδίας τους-Ο.Ε.Φ.Ε., στο κεντρικότερο ξενοδοχείο της Αθήνας, το ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ, σε μια λαμπρή εκδήλωση, που τίμησαν με την παρουσία τους, πανεπιστημιακοί, δημοσιογράφοι, βουλευτές, αλλά και αριστεύσαντες μαθητές, με θέμα: «Προσφέρουμε στους μαθητές γνώση... βοηθούμε στην κοινωνική ανάπτυξη», τίμησαν και τον βετεράνο φροντιστή, από το χωριό μας, Δρ. Νικόλαο Κόλλια. Για τον κ. Κόλλια μίλησε ο Γ.Γ. της Σ.Ε.Φ.Α κ. Χρήστος Ντάφλος. Ο κ. Ντάφλος, στην εμπνευσμένη ομιλία του εξύμνησε τον δάσκαλο, και ιδιαίτερα τον κ. Κόλλια, του οποίου και το βιογραφικό ανέγνωσε

«**Δάσκαλος δε γίνεσαι. Γεννιέσαι.**»

Ευγενικό και ιερό το έργο που επιτελεί ο δάσκαλος. Σε τρεις μέρες η εκκλησία μας γιορτάζει τους τρεις Ιεράρχες. Σύμφωνα με την παιδαγωγική φιλοσοφία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου η τέχνη του δασκάλου είναι η σπουδαιότερη απ' όλες τις ανθρώπινες τέχνες, επιστήμες και επαγγέλματα, διότι ο δάσκαλος είναι ο επιστάτης της ψυχής, ο παιδαγωγός του ήθους, ο φροντιστής του λογικού και ο επιμελητής της καρδιάς του μαθητή. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος γράφοντας για το έργο των δασκάλων τονίζει, ότι η διδασκαλία είναι το πιο δύσκολο επάγγελμα επί της γης, διότι ο άνθρωπος είναι μυστήριος και δυσκολοδάστος. Ο δάσκαλος πάντοτε υπήρξε ο στυλοβάτης της πνευματικής και πολιτιστικής προόδου κάθε κοινωνίας και ο ακρογωνιαίος λίθος της προσωπικής ευτυχίας κάθε ανθρώπου.

Ο δάσκαλος έχει άριστη παιδαγωγική κατάρτιση, και εμπειρία. Είναι ένας δεξιότηχης και έμπειρος προπονητής που ετοιμάζει με σοβαρότητα και σκληρή δουλειά τους μαθητές του να γίνουν «Ολυμπιονίκες» στο σκληρό στίβο της ζωής. Στη ζωή Ολυμπιονίκης δεν είναι αυτός που τερματίζει πρώτος, αλλά αυτός που δεν εγκαταλείπει και αγωνίζεται μέχρι το

στη σελ. 4

Ο Δρ. Νικόλαος Κόλλιας, στο βήμα του ξενοδοχείου Μεγάλη Βρεταννία, στο οποίο έγινε η βράβεισή του.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ- ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Του προέδρου
του Τ.Σ. Λεονταρίου Αλιάρτου,
κ. Λιάκου Κυριάκου

Κινέζικος μύθος

Κάποτε ένας μαθητής ρώτησε τον δάσκαλο του:

"Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στον Παράδεισο και στην Κόλαση;"

Ο δάσκαλος του απάντησε: "Πολύ μικρή, ωστόσο έχει μεγάλες συνέπειες. Έλα θα σου δείξω την Κόλαση"...

Μπήκαν σε ένα δωμάτιο, όπου μια ομάδα ανθρώπων καθόταν γύρω από μια τεράστια χύτρα γεμάτη ρύζι. Όλοι όμως έμοιαζαν απελπιστικά πεινασμένοι. Ο καθένας είχε από ένα παράξενο κουτάλι που το κρατούσε από την άκρη με προσοχή κι έφτανε ως τη χύτρα. Κάθε κουτάλι όμως, είχε τόσο μακρύ χερούλι, που δεν μπορούσαν να το φέρουν στο στόμα τους. Η πείνα και η ταλαιπωρία ήταν φοβερή..

"Έλα» είπε μετά ο δάσκαλος. Τώρα θα σε πάω στον Παράδεισο".

Μπήκαν σε ένα άλλο δωμάτιο, πανομοιότυπο με το πρώτο, υπήρχε η ίδια χύτρα ρυζιού, οι ίδιοι άνθρωποι και τα ίδια περίεργα κουτάλια. Εκεί όμως όλοι έμοιαζαν πραγματικά ευτυχισμένοι.

"Δεν καταλαβαίνω» είπε ο μαθητής. Γιατί εδώ είναι όλοι ευτυχισμένοι, ενώ στο άλλο δωμάτιο είναι τόσο δυστυχισμένοι, τη στιγμή που όλα είναι ίδια και πανομοιότυπα;"

Ο δάσκαλος χαμογέλασε και απάντησε: "Εδώ έμαθαν να ταΐζουν ο ένας τον άλλον".

Ο μύθος αυτός έρχεται να επιβεβαιώσει για πολλοστή φορά, την αξία της συνεργασίας, ιδιαίτερα, όπως αυτή προβάλλεται ή θα έπρεπε να προβάλλεται στη σύγχρονη κοινωνία. Αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο οποιασδήποτε προσπάθειας όταν τα αποτελέσματα που επιδιώκονται αποβλέπουν στο γενικότερο καλό του κοινωνικού ή τοπικού συνόλου. Η αξία της συνεργασίας (σε συνδυασμό με το παρακλάδι της που είναι ο εθελοντισμός) και τα παρελκόμενα της, στο χωριό μας ,τον τελευταίο χρόνο έχουν λάβει σάρκα και οστά .Η αρχή έγινε το καλοκαίρι που μας πέρασε όταν και με τη συνεργασία όλων των φορέων (Δήμος Αλιάρτου-Τοπικό Συμβούλιο, Δανειακή Βιβλιοθήκη, Εφημερίδα Πολυάνδριον), των συλλόγων (ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ-ΓΥΝΑΙΚΩΝ) και των καταστημάτων του Λεονταρίου (ΚΑΦΕ ΜΟΡΦΕΣ-ALTER EGO-REBEL, ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΟ ΛΕΟΝΤΑΡΙ, ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ Η ΜΟΥΡΙΑ, ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ Ο.Π.Α.Π) πραγματοποιήθηκε ο 1ος ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΑΦΙΚΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΥ απ' όπου και το χωριό μας έλαβε την ονομασία του. Εν συνεχεία, τον Σεπτέμβριο, στην καθιερωμένη ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΟΚΟΡΑ, την οποία διοργανώνει ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, συμμετοχή είχε και ο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΩΝ. Μερικές μέρες πριν, είχε διοργανωθεί από το ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ εθελοντικός καθαρισμός του χωριού μας καθώς και εθελοντικό βάψιμο της παιδικής χαράς, με τη συμμετοχή κυρίως παιδιών, προς τα οποία κυρίως απευθυνόταν η εν λόγω ενέργεια προκειμένου να κατανοήσουν την αξία μιας τέτοιας κίνησης, να την υιοθετήσουν και να τους συντροφεύει καθ' όλη την πορεία της ζωής τους. Το γεγονός ωστόσο, για το οποίο αξίζει να γίνει ιδιαίτερη μνεία και καταδεικνύει αναφανδόν την αξία της συνεργασίας ήταν η διοργάνωση από κοινού όλων των φορέων και συλλόγων, της εκδήλωσης προς ενίσχυση του ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ στις αρχές Νοεμβρίου. Σε χαλεπούς ηθικούς κυρίως και κατόπιν οικονομικούς καιρούς η δύναμη της συνεργασίας είχε ως απότοκο την ουσιαστική στήριξη και ενίσχυση του Σχολείου μας. Δεν θα πρέπει να λησμονούμε επίσης και την σημαντική ενέργεια του ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ο οποίος λίγο πριν τις γιορτές διοργάνωσε επίσκεψη στο ορφανοτροφείο θηλέων "Αγία Ταβιθά" Λιβαδειάς μοιράζοντας δώρα, τρόφιμα και ρούχα στα παιδιά. Μια τέτοια διαζούσης σημασίας κίνησης δεν θα μπορούσε να αφήσει αμέτοχο και τον Δήμο ο οποίος σε πνεύμα συνεργασίας διέθεσε δωρεάν το λεωφορείο για την μεταφορά των επισκεπτών. Στην εκπονή του χρόνου που μας άφησε παρουσιάζεται άλλη μια κίνηση συνεργασίας πάλι από τον Πολιτιστικό Σύλλογο ο οποίος στον ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ διοργάνωσε μια μικρή γιορτή απευθυνόμενη στα παιδιά του χωριού προβάλλοντας την ταινία "ο Γιος του Αι Βασίλη". Είναι φανερός επομένως μέσα στο πλαίσιο συνεργασίας και ο ρόλος του Ενοριακού μας Κέντρου, ενός χώρου ο οποίος προάγει το πνεύμα, τον πολιτισμό, την συνείδηση και εν κατακλείδι αποτελεί ισχυρό πυλώνα κοινωνικοποίησης και προώθησης ανθρωπιστικών και αλτρουιστικών ιδεών.

Καταληκτικά, θα μπορούσε αβίαστα να εξαχθεί το συμπέρασμα, ότι το πνεύμα συνεργασίας μέσα σε πλαίσια σεβασμού και διάκρισης ρόλων, μπορεί να αποτελέσει τον παράγοντα εκείνο ο οποίος θα αποφέρει υγιείς καρπούς και τελικά θα προσφέρει νέα ώθηση στα κοινωνικά δρώμενα του χωριού μας.

Εξάλλου, η πρόσθεση πάντα βοηθάει, αντίθετα με τη διαίρεση...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΛΙΑΚΟΣ –14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2012

Πρωτοδημοσιεύθηκε στην ομάδα του fb, ΛΕΟΝΤΑΡΙ Η ΠΙΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΛΙΑΡΤΟΥ

Ελένη Φροσυνού τ. Ιωάννη

και τα ανίψια της.

Η Ελένη Φροσυνού τ. Ιωάννη, γεννήθηκε στο Μελλισοχώρι Θηβών, στις 13-5-1948. Ήταν κόρη του Αριστείδη και της Γιαννούλας Τσαραμπάρη, παντρεμένη στην Μελβούρνη της Αυστραλίας, με τον συμπατριώτη μας, Ιωάννη Φροσυνό, του Γεωργίου και της Γαριφαλίας. Δυστυχώς μετά από μακρά μάχη με ανίατη ασθένεια, απεβίωσε στις 12-12-2012. Όλοι οι Λεονταρίτες ήταν στην εξόδιο ακολουθία, την οποία έκανε ο Λεονταρίτης ιερομόναχος.

Συλλυπητήρια στον σύζυγο της, στα παιδιά της και στα εγγόνια του, από τα αδελφια-κουινιάδια της

Οι δυο αγαπημένες αδελφές, Μαριγούλα Παύλου και Όλγα Γρίλλια, το γένος Κωνσταντίνου Κόλλια, ανεβαίνουν προς τον φούρνο του χωριού μας, «να πάρουν τα ψωμιά», και μαζί και την προσφορά για τον πεθαμένο. Μεγάλωσαν μαζί, αλλά παρόλα που παντρεύτηκαν, και έκαναν οικογένειες δικές τους, δεν χώρισαν ποτέ, τύχη αγαθή, θέλησε να καινούργια σπιτικά που έφτιαξαν να είναι κυριολεκτικά δίπλα. Το απόγευμα, με την καμπάνα του εσπερινού, θα ξαναπάρουν τον ίδιο δρόμο, στηριζόμενες στα μπαστούνια τους, μαυροφορεμένες, με μαντήλι, χήρες πιά, για την εκκλησία, όπου μαζί, με τα ονόματα, το στάρι-κόλλυβα και την προσφορά, καθώς και το «το κατι τις» για τον παπά, θα θυμηθούν όλους τους κεκοιμημένους συγγενείς τους. Μαζί τους το ίδιο δρομολόγιο θα κάνουν και όλες σχεδόν οι μεγάλες γυναίκες του χωριού, κρατώντας στα χέρια τους τα ίδια πράγματα, με τις ίδιες σκέψεις, είναι ένα δρομολόγιο που γίνεται χρόνια τώρα, κάθε Σαββάτο, και θα συνεχίζει να γίνεται αδιάλειπτα, όσο θα χτυπάει η καμπάνα του Προφήτη Ηλία. Όταν ο παπάς θα βγει στην Ωραία Πύλη, και θα διαβάσει τα δικά τους ονόματα, που τόσο υπομονετικά περιμένουν κάθε Σάββατο να ακούσουν, θα σηκωθούν όρθιες. Είναι για όλους μας μια μικρή Ανάσταση, αυτή τη στιγμή, που ακούμε ονόματα, δικών μας ανθρώπων, που έχουν κοιμηθεί, πολλές φορές πολλά χρόνια πριν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ 2012

ΓΑΜΟΙ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΤΟ 2012

- Η Κατζέλη Παρασκευή του Λουκά και της Αικατερίνης με τον Βρακά Γεώργιο του Δημήτριου και της Βικτωρίας.
- Η Ντεγιάννη Μαρία του Στέργιου και της Γιαννούλας με τον Ξουράφα Γεώργιο Τ. Σωτηρίου, από τις Θεσπίες.
- Ο Βρακάς Σπυριδωνας του Δημήτριου και της Βικτωρίας με την Ξουράφα Γεωργία του Κωνσταντίνου και της Βαρβάρας από την Λακωνία.
- Ο Βρακάς Λεωνίδα του Γεώργιου και της Αθηνάς με την Αθηνά Μπούμπαρη του Γεωργίου και της Σουλτάνας από τα Γρεβενά.
- Ο Γκιζιώτης Αλεξάνδρος του Σπυριδωνα και της Άνας με την Στενού Σωτηρία του Κωνσταντίνου και της Παρασκευής Σπανού, από τα Βόγια.
- Ο Μπουρναβέας Χρήστος του Αντωνίου και της Αθανασίας του γένος Δημητρίου με την Ευαγγελία Δημάκου του Παναγιώτου.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένους!!!

ΒΑΠΤΙΣΤΗΚΑΝ ΤΟ 2012

- Ο Γεώργιος Κατσιπόδης του Ιωάννη και της Αθηνάς.
- Η Τριάδα Πετρούλια του Κωνσταντίνου και της Ευαγγελίας.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν, και νάναι καλορίζικοι και καλοί χριστιανοί.

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΤΟ 2012

- Κόλλια Παναγιώτα Τ. Χρίστου (Ετ. Γεν. 1950)
- Λιάκου Σταμάτης τ. Κυριάκου (Ετ. Γεν. 1944)
- Γριλλίας Δημοσθένης τ. Κων/νου (Ετ. Γεν. 1934)
- Κόλλια Μαρία του Βασιλείου (Ετ. Γεν. 1924)
- Νικολάου Ευαγγελία τ. Χαράλαμπους (Ετ. Γεν. 1918)
- Κόλλιας Κωνσταντίνος τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1968)
- Φουντάς Ανδρέας τ. Κων/νου (Ετ. Γεν. 1933)
- Σπύρου Ελένη τ. Ευαγγέλου (Ετ. Γεν. 1920)
- Χατζή Ειρήνη τ. Δημητρίου (Ετ. Γεν. 1922)
- Μουλικιώτη Σωτηρία τ. Σωτηρίου (Ετ. Γεν. 1930)
- Φίλης Λουκάς τ. Χαράλαμπους (Ετ. Γεν. 1935)
- Κρητικού Μαρία τ. Βασιλείου (Ετ. Γεν. 1916)
- Παύλου Χαράλαμπος τ. Διαμαντή (Ετ. Γεν. 1920)
- Χατζή Γιαννούλια τ. Νικολάου (Ετ. Γεν. 1922)
- Νικολάου Νικόλαος τ. Δημητρίου (Ετ. Γεν. 1937)
- Φροσυνός Αναστάσιος τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1950)
- Γκιζιώτης Γρηγόριος τ. Παύλου (Ετ. Γεν. 1924)
- Πετρούλια Βούλα τ. Χαράλαμπους (Ετ. Γεν. 1930)
- Μακρής Αναστάσιος τ. Βασιλείου (Ετ. Γεν. 1990)
- Κόλλιας Κωνσταντίνος τ. Δημητρίου (Ετ. Γεν. 1938)
- Παύλου Θεόφιλος τ. Διαμαντή (Ετ. Γεν. 1922)
- Ζαφείρη Μιρέλα τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1966)
- Δημητρίου Παναγιώτης τ. Φίλωνα (Ετ. Γεν. 1938)
- Βυλλιώτη Αικατερίνη τ. Φίλλιπα (Ετ. Γεν. 1921)
- Γεωργίου Κωνσταντίνος τ. Νικολάου (Ετ. Γεν. 1923)
- Γεωργίου Κυριακή τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1933)
- Φροσυνός Αθανάσιος τ. Γεωργίου (Ετ. Γεν. 1938)
- Φροσυνού Ελένη τ. Ιωάννη (Ετ. Γεν. 1950)
- Βυλλιώτη Αγλαΐα τ. Αθανασίου (Ετ. Γεν. 1921)

Ας είναι ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ τους στην μνήμη του Θεού.

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 26 – ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2012-2013

(28-2-2013)- ΕΤΟΣ 80Ν - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ

ΘΕΣΠΙΩΝ – ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

«ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ: Καλλιστράτου 54,

ΤΚ. 15771, Ζωγράφου

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: 210 7754441, 22620

65797, 6974191736

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: kaskaveli1@yahoo.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ: Νικόλαος Γ. Δημητρίου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία .

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν οι: Δημητρίου Νικόλαος τ. Ιωάννη, Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία, Κούλα Κόλλια, Ελένη Λιούση, Πανατζής Ιωάννης, Βενετία Χρήστου, Σωτήριος Βενιζέλος, Αρίλενα Δημητρίου, Γυριούλα Γεωργία, Εύη Κιούση, Ντάφλος Χρήστος, Παναγιούλα Μακρή, Μήτρου Ιωάννης & ο Ερμολα-στρώτης.

Πολύτιμη ήταν η βοήθεια που πρόσφεραν, γι'αυτό και τους ευχαριστούμε οι:

Ο ιερέας του χωριού μας Παπά Κώστας, οι δάσκαλοι του σχολείου μας, η υπάλληλος της Βιβλιοθήκης κ. Ντίνα Χατζή & ο Πρόεδρος του Τ.Σ. Κυριάκος Λιάκος.

Τα ενυπογραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα την εφημερίδα.

Η εφημερίδα μας δέχεται επιστολές & άρθρα για δημοσίευση, με τοπικά περιεχόμενο, δεν δέχεται εξωδικα & μηνύσεις.

Το ιστολόγιό μας είναι:

<http://leontari-thivon.blogspot.com>

Τα τεύχη του ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΥ:

<http://sites.google.com/site/topolyandriou>

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γ. Ζώρξος, Μεσολογγίου 10, τηλ. 210 3301600

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ τ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ο Αθανάσιος Κόλλιας του Χαράλαμπους, μας έδωσε μεγάλη χαρά όταν μάθαμε ότι τελείωσε το μεταπτυχιακό του στα χρηματοοικονομικά, στο HERIOT WATT UNIVERSITY στην Μεγά-

Ο Αθανάσιος Κόλλιας, έμπλεος χαράς, φωτογραφίζεται με τους συμφοιτητές του, φορώντας την πανεπιστημιακή τήβεννο, κρατώντας στο χέρι το πτυχίο του, με το καθηγητή του στην μέση, που φοράει κιλτ, την παραδοσιακή στολή των σκοτσέζων, μιας και το Πανεπιστήμιο από το οποίο αποφοίτησε βρίσκεται στο Εδιμβούργο της Σκωτίας.

λη Βρετανία, και πιο συγκεκριμένα στο Εδιμβούργο της Σκωτίας. Ο Θανάσης από το Δημοτικό ήταν ένας καλός, συνетός και επιμελής μαθητής, που ήξερε να βάζει στόχους και να τους επιτυγχάνει. Τους ευχόμαστε όλους τους στόχους του, να τους κατακτήσει, εμείς κάθε φορά που θα μαθαίνουμε ότι θα προσδεύει, θα είμαστε και πιο χαρούμενοι. Θανάση ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ. ΦΩΤΟ 6

ΧΟΡΟΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Με ιδιαίτερη επιτυχία έγινε ο Χορός του Σ. Γ. του Δημοτικού μας, με σκοπό την ενίσχυση του, παραθέτουμε την πρόσκληση:

«Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου Λεονταρίου, ο Σύλλογος Γυναικών Λεονταρίου και ο Σύλλογος Απανταχού Λεονταριτών συναισθανόμενοι τη δυσκολία των καιρών διοργανώνουν από κοινού μεγάλη εκδήλωση με σκοπό την οικονομική ενίσχυση του ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ. Η ομοψυχία, η αλληλεγγύη και η κοινή δράση διέπουν αυτή την προσπάθεια η οποία έρχεται να υποστηρίξει την ευρύθημη λειτουργία του ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, σχολείου απ' όπου όλοι μας έχουμε τις καλύτερες και πιο αγνές αναμνήσεις και ενός χώρου με τον οποίο είμαστε όλοι άρρηκτα συνδεδεμένοι. Καλούνται όλοι να παρευρεθούν στην προσπάθεια ενίσχυσης του ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ η οποία θα γίνει την Παρασκευή 2 Νοεμβρίου 2012 στην ταβέρνα ΛΕΟΝΤΑΡΙ του Τάσου Φουντά.»

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Η πρόσκληση της, «ΠΑΜΒΟΙΩΤΙΚΗΣ ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, «ΑΘΗΝΑ ΓΛΑΥΚΟ-ΠΙΣ», με έδρα το ΛΕΟΝΤΑΡΙ - ΑΛΙΑΡΤΟΥ έγραφε: «Την Κυριακή 9 Δεκεμβρίου 2012, γιορτάζουμε τα 3 χρόνια από τα εγκαίνια της βιβλιοθήκης (γενέθλια). Στις 11.00 π.μ., θα γίνει ομιλία από τον γνωστό καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Νικόλαο Τζιράκη, με το σημαντικό θέμα «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ», στο Πνευματικό Κέντρο της ενορίας μας. Στη συνέχεια θα γίνει επίσκεψη στην βιβλιοθήκη, όπου θα υπάρχει και μπουφές. - Διοργανωτές της εκδήλωσης: Δανειστική Βιβλιοθήκη "Αθηνά Γλαυκώπις", Πνευματικό Κέντρο Ενορίας Λεονταρίου, Ελεύθερο Λαϊκό Πανεπιστήμιο Αλιάρτου, «Κοινόν των Βοιωτών για τον πολιτισμό και το περιβάλλον». - Η βιβλιοθήκη θα είναι στην διαθεση των επισκεπτών έως τις 8.00 μ.μ.»

Η εκδήλωση έγινε στην κατάμεστη αίθουσα του Ενοριακού μας Πνευματικού Κέντρου και ήταν ιδιαίτερα επιτυχής.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

Στις 15 Δεκεμβρίου 2012 το www.viotiashop.gr με τον συνεργάτη του Δημήτρη Παπαθεοδοσίου του www.permissospress.blogspot.gr, επισκεπθήθηκε το όμορφο και ήσυχο χωριό του Λεονταρίου Αλιάρτου. Εκεί μας υποδέχτηκε ο πρόεδρος του χωριού Λιάκος Κυριάκος μαζί με τον δάσκαλο Κ. Δημητρίου και τον ιερέα του χωριού πάτερ Κωνσταντίνο. Η φιλοξένη, η ζεστασιά και το χαμόγελο κυριάρχησαν μεταξύ των άλλων. Ενα ήσυχο χωριό, με πολλές ομορφιές, παραδοσιακά και πλακόστρωτα σοκάκια. Η επίσκεψη στην βιβλιοθήκη του χωριού έβαλε έναν ιδιαίτερο τόνο στην ημέρα μας. Ο κ. Κόλλιας, ιδρυτής της Βιβλιοθήκης μας υποδέχτηκε και μας φιλοξένησε για δεύτερη φορά στην πνευματική του φωλιά. Η επιβλητική εκκλησία στην πανέμορφη πλατεία του χωριού, και στην άκρη η θέα του κάμπου. Το υψόμετρο του χωριού το κάνει ιδιαίτερο. Παραδοσιακές ταβερνούλες καθώς και καφέ δίνουν ζωή σε αυτό το ήσυχο χωριό. Ο "φύλακας" και "σύντροφος" των κατοίκων εδώ, η Στέρνα, το υπέροχο σκυλάκι που μας ακολούθησε σε όλη τη διαδρομή μας, ακόμα και αυτό μας έδειξε τη φι-

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΣ ΨΑΧΝΕΤΕ

– ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ (και παλαιά τεύχη) μπορείτε να το βρείτε στο ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΟΠΑΠ, του χωριού μας, του Γεωργίου ΑΓΓΕΛΟΥ, σε όλα τα καφενεία του χωριού μας, και στην καφετέρια του ΜΠΑΜΠΟΥΛΑ στις Θεσπίες.

– Επίσης αποστέλλεται άμεσα ηλεκτρονικά, αρκεί να μας το ζητήσετε στην ηλεκτρονική μας διεύθυνση: kaskaveli1@yahoo.gr και ταχυδρομικά αρκεί να μας γνωρίσετε την ταχυδρομική σας διεύθυνση.

– Παρακαλούμε να δηλώνετε τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ (Γάμοι, κηδείες, γεννήσεις, βαφτίσεις κ.λ.π.) στην εφημερίδα μας, διότι πολλές φορές δεν πληροφορούμεθα τα γεγονότα, ιδιαίτερα αν τελούνται εκτός χωριού.

– Οι φορείς παρακαλούμε να μας ενημερώνουν για τις εκδηλώσεις που πραγματοποιούν προκειμένου να τις βάζουμε στο ΜΠΛΟΚ, αλλά και να τις ανακινούμε από την εφημερίδα, όταν η ημερομηνίες το επιτρέπει. Επίσης φωτογραφίες ή ομιλίες ή ρεπορτάζ από τις εκδηλώσεις να στέλνονται έγκαιρα για να μπεινουν στην εφημερίδα.

– Επίσης η εφημερίδα δέχεται ενυπόγραφα: επιστολές, άρθρα, απόψεις, γνώμες, καλίστητη κριτική σε γεγονότα και καταστάσεις, περιγραφές θθών και εθίμων, αναφορές σε πρόσωπα, παλιές φωτογραφίες, κλπ. που αφορούν τον τόπο μας για δημοσίευση.

ΚΑΣΚΑΒΕΛΙΟΤΙΚΑ

Γράφουν οι κασκαβελαίοις και αταίριαστος

λοξενία του. Θα επιστρέψουμε στο υπέροχο αυτό χωριό που όλο και κάτι έχει να δείξει.

Από την επίσκεψή μας δημιουργήθηκε ένα υπέροχο βίντεο, που βρίσκεται στην ιστοθέση μας: www.viotiashop.gr

ΜΕΖΕΔΟΤΕΧΝΕΙΟΝ

Ενα υπέροχο νέο μαγαζί άνοιξε στο χωριό μας, με εκπαιτυμένη διακόσμηση, αλλά και απίθανες γεύσεις. Είναι το ΜΕΖΕΔΟΤΕΧΝΕΙΟΝ του Λεωνίδα Βρακά. Το μαγαζί στο λίγο χρόνο που λειτουργεί, έχει κάνει πελάτες όλους ό-

Στο Λεοντάρι Θηβών,

Βρακάς Λεωνίδα, τηλ. 2262065172

σους, το επισκέφτηκαν. Σε αιχμαλωτίζει η ζεστή ατμόσφαιρα, η ποικιλία των εδεσμάτων αλλά και η άφηση εξυπηρέτηση. Ευχόμαστε στο ΜΕΖΕΔΟΤΕΧΝΕΙΟΝ, να είναι ΚΑΛΟΡΙΖΙΚΟ και ΚΑΛΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ.

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Μέσα σε ατμόσφαιρα αισιοδοξίας για τη νέα χρονιά, ο Σύλλογος Γυναικών Λεονταρίου η "ΕΣΤΙΑ" πραγματοποιήσε το μεσημέρι της Κυριακής (27-1-2013) την καθιερωμένη κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στην παραδοσιακή ταβέρνα «ΦΟΥΝΤΑΣ». Ο Σύλλογος καλωσόρισε το νέο έτος με πολύ κέφι και χορό, ευχόμενος υγεία και προπάντων ειρήνη για όλο τον κόσμο. Την εκδήλωση άνοιξε η Πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών, κ. Αναστασία Τοπάλογλου, η οποία αφού ευχήθηκε το 2013 να είναι μια χρονιά με ειρήνη, υγεία και κοινωνική προκοπή, ανέφερε τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Η παρουσία των γυναικών ήταν παρά πολύ μεγάλη και όλων των ηλικιών, οι οποίες κάτεκλυσαν την ταβέρνα, το γλέντησαν με την ψυχή τους αφού χόρεψαν χορευτικά, χρωματίζοντας έτσι την βραδιά τους με μια ευχάριστη νότα διασκέδασης. Η έκπληξη της βραδιάς ήταν ένα απολαυστικό μπάνετο ORIENTAL, που χόρεψε χορούς της κοιλιάς. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσίας τους, ο Δήμαρχος Αλιάρτου κ. Ντασιώτης, ο Πρόεδρος του τοπικού διαμερίσματος Λεονταρίου κ. Κυριάκος Λιάκος, η αντιπεριφερειάρχης Στερέας κ Παπαθωμά, η πρόεδρος της ομοσπονδίας Συλλόγων Γυναικών Βοιωτίας κα Αντζελα Πανατζή, ο αντιδήμαρχος κ. Μαλέσης, η πρόεδρος Δ.Σ. Δήμου Αλιάρτου κα Βενετία Κασιφρή, οι Ιερείς π. Παναγιώτης Δαμώκας, π. Ιωακείμ Δούμας, οι Σύλλογοι Γυναικών Νεοχωριού, Θεσπιών, Άσκρας, Ελλοπίας, Μαυροματίου και Μουρικίου.

ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΑΣ

Σε μία ζεστή ατμόσφαιρα ο Πολιτιστικός Σύλλογος Απανταχού Λεονταριτών το "Κασκαβέλι" έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του στην ταβέρνα Γέφυρα, το Σάββατο 16-2-2013. Η πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου του "ΚΑΣΚΑΒΕΛΙ" Μακρή Παναγιώτα δήλωσε για την εκδήλωση: Κάθε εκδήλωση του Πολιτιστικού μας Συλλόγου μας δικαιώνει για την απόφασή μας να συμμετάσχουμε ενεργά σε αυτόν τον Σύλλογο, αφού βλέπουμε το πόσο μας στριίζει ο κόσμος του Λεονταρίου και των περιχώρων. Αντιπροσωπεύοντας όλα τα μέλη θέλω να ευχαριστήσω κάθε έναν ξεχωριστά από αυτούς που μας ακολούθησαν και δεσμευόμαστε να τους ανταποδώσουμε τη χαρά που μας δίνουν με την παρουσία τους.

Ευχαριστούμε πολύ τον Δήμαρχο Αλιάρτου κ. Γ. Ντασιώτη, τον Πρόεδρο του Δ.Δ. Λεονταρίου κ. Λιάκο, τον π. Κωνσταντίνο, τον Σύλλογο Γυναικών Λεονταρίου η "ΕΣΤΙΑ", τον Πολιτιστικό Σύλλογο Μαυροματίου, και τον Πολιτιστικό Σύλλογο Θεσπιών ο"Δημόφιλος" που μας τίμησαν με την παρουσία τους.

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΥΓΕΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΙ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ, ΜΑΚΡΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ.

Ιδιαίτερη εντύπωση έκανε η λιτή αλλά μεστή ομιλία του εφημερίου μας, παπά-Κώστα, όπου μεταξύ άλλων είπε: «...σήμερα πρέπει να ξαναβρούμε την ουσία των σχέσεων μας, το νόημα των σχέσεων μας, τι σημαίνει φιλία, τι σημαίνει οικογένεια, τι σημαίνει ενορία, τι σημαίνει κάθε φορά επιτροπή, σε οποιοδήποτε

σύλλογο, είτε είναι σώμα, είτε είναι ενορία.... τι σημαίνει αυτοδιοίκηση και πρόσωπα της αυτοδιοίκησης, δημάρχος.... και να σεβόμαστε λίγο τους εαυτούς μας και μετά να μπορέσουμε να αποδώσουμε αυτό τον σεβασμό στην κοινωνία η οποία τον έχει χάσει....»

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ

Με αφορμή την γιορτή των ερωτευμένων, στις 14 Φεβρουαρίου, καλό είναι θυμόμαστε ότι η Ελλαδίτσα μας έχει μεγάλη παραγωγή Αγίων, και δεν χρειάζεται εισαγωγή. Εισάγουμε Η/Υ, αυτοκίνητα, αεροπλάνα και διάφορα καταναλωτικά αγαθά, αν έχουμε κάτι μπόλικο για εξαγωγή αυτό είναι ο πολιτισμός μας, και γιατί όχι και οι Άγιοι μας. Τελευταία έγινε μια προσπάθεια από τον γνωστό τραγουδοποιό, Λουδοβίκο των Ανωγείων, να καθιερωθεί σαν Άγιος της Αγάπης-των Ερωτευμένων, ο Άγιος Υάκινθος. Όλοι Άγιοι όμως ήταν «μανικοί εραστές του θείου», δηλαδή ερωτευμένοι με το θείο, μετά μανίας.

Ετσι είναι πολύ εύστοχο το σχόλιο του Σχολ. Συμβούλου Θεολόγου Δυτικής Μακεδονίας, κ. Ανδρέου Αργυρόπουλου στην προσωπική του ιστοσελίδα: «Αλήθεια, γιατί πρέπει να έχουμε Άγιο προστάτη του έρωτα; Υπάρχει περίπτωση κάποιος να είναι Άγιος και να είναι ανέραστος; Αν ήταν ανέραστος δε θα ήταν Άγιος».

Κάποτε ένας αγιορείτης γέροντας είχε πει, για το κομποσκοίνι: «όπως οι ερωτευμένοι λένε όλη την ώρα μεταξύ τους, Μ' αγαπάς; Σ' αγαπώ!!!, ανταλλάσσουν δηλ. ερωτόλογα- χωρίς να βαριούνται, έτσι και εμείς επικαλούμεθα το όνομα του Χριστού, και της Παναγίας κάθε στιγμή, λέγοντας την ευχή με το κομποσκοίνι, όχι μόνο χωρίς να βαριόμαστε, αλλά αντίθετα με ζέση και ακηδία, διότι έτσι ο άνθρωπος γεμίζει με Χριστό, δηλαδή αγάπη, και αγιάζει.»

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΟ ΚΑΣΚΑΒΕΛΙ

Ο νεοσύστατος πολιτιστικός σύλλογος του χωριού μας, των απανταχού Λεονταριτών "Το Κασκαβέλι" ξεκίνησε άμεσα μετά τη συνταξία του και με μεγάλη όρεξη το έργο του. Η επιθυμία του συλλόγου είναι να προβεί σε κινήσεις και στην οργάνωση εκδηλώσεων που να καλύπτουν όλο το φάσμα του πολιτιστικού ενδιαφέροντος των κατοίκων του χωριού αλλά και του ευρύτερου κύκλου.

Ετσι η αρχή ήδη έγινε στις 23 του Δεκέμβρη 2012, με την επίσκεψη στο ορφανοτροφείο θηλέων της Λειβαδιάς «Αγία Ταβίθα». Με ιδιαίτερη χαρά είδαμε την ανταπόκριση του κόσμου φέρνοντας ρούχα, παιχνίδια και τρόφιμα, ακόμα και γλυκά για να συνεισφέρουν στην προσπάθειά μας να δώσουμε χαρά στα παιδιά αυτής της στήνης. Με την άφιξη μας εκεί, τα παιδιά και οι άνθρωποι που εργαζόταν εκεί μας υποδέχτηκαν θερμά. Η υπεύθυνη του "σπιτιού", όπως το αποκαλούνε, και όχι του ιδρύματος, μας ενημέρωσε για την ιστορία του, το έργο και την πρόοδο των κοριτσιών. Εκεί μας προσέφεραν χριστουγεννιάτικα γλυκά, εκπονοίστες της Αγίας Ταβίθα και τα κορίτσια μας τραγούδησαν όμορφα τραγούδια συγκαίνιασής μας με την δύναμη ψυχής και την αισιοδοξία τους. Η εκδρομή συνεχίστηκε με την επίσκεψη στη μονή του Οσίου Λουκά, μέσα από μια χιονισμένη διαδρομή, και έκλεισε με φαγητό και καφέ στην Κρύα της Λειβαδιάς.

Στις 29 Δεκέμβρη ήταν η σειρά των μικρών μας. Το πνευματικό κέντρο του χωριού, γέμισε με παιδικές φωνές και χαμόγελα. Τα παιδιά ζωγράφισαν και έγραψαν κάρτες στον Άγιο Βασίλη ζητώντας του τις επιθυμίες τους για τα φετινά Χριστούγεννα. Στη συνέχεια παρακολούθησαν μια χριστουγεννιάτικη ταινία «Ο γιός του Άη Βασίλη», και στο τέλος ο Άγιος Βασίλης έκανε την εμφάνισή του εκπλησσοντας χαρούμενα τα παιδιά και δίνοντας τους δωράκια αφού φωτογραφήθηκε με αυτά. Την ημέρα των Χριστουγέννων ο σύλλογος ευχήθηκε Χρόνια Πολλά στο εκκλησίασμα δίνοντας στον καθένα ένα μικρό δωράκι...!

Το Δ.Σ. του συλλόγου βλέποντας την ανταπόκριση που είχαν οι μέχρι τώρα κινήσεις, ευχαριστεί τον κόσμο που μας ακολούθησε και δεσμεύεται να κάνει ακόμα περισσότερα πράγματα στην πορεία του χρόνου. (ΕΒΗ ΚΙΟΥΣΗ)ΦΩΤΟ 13

ΕΡΑΝΙΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΤΣΟΒΙΒΛΙΟ

Spyros Zaf: Το κρασί είναι το πνευματικό μέρος ενός γεύματος. Τα κρέατα και τα λαχανικά δεν είναι παρά το υλικό μέρος.

Spyros Zaf: Η Αλήθεια βέβαια είναι πάντα ε-

κεί, περιμένει τον κάθε φιλόσοφο, τον κάθε ταλαίπωρο, τον κάθε πονεμένο, τον κάθε νάρκισσο, τον κάθε βολεμένο, τον κάθε οργισμένο, να κάνει πρωτίστως την εσωτερική του επανάσταση, ενάντια στο κατεστημένο των προσωπικών παθών του, ενάντια στη δικτατορία των συνηθειών του. Η εξωτερική του οργής, η μανιώδης τάση του ανθρώπου για δικαίωση τελικά το μόνο που καταφέρνει είναι να δημιουργεί πόνο στους άλλους, στον πλησίον, στον συνάνθρωπο.

Spyros Zaf: Το απλό δεν το σκέπτεσαι το έχεις μέσα σου.

Spyros Zaf: Ερωτι μέν νυν όστις αντανίσταται πύκτης όπως ές χείρας, ού καλώς φρονεί (Όποιος αντιστέκεται στον έρωτα είναι σαν τον πυγμάχο που πνάνεται στα χέρια, δε σκέπτεται λογικά)

Πανδώρα Μαγκκα: Όλους τους αγαπάω στο χωριουδάκι μου, και τους καλούς και τους κακούς, όλους.

Πανδώρα Μαγκκα: ΕΡΧΟΜΑΙ, ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΑΛΙ ΣΤΟ ΧΑΡΜΑΤΙ ΜΗΝ ΞΕΧΑΖΕΤΑΙ.(Σ.Σ. Το σχόλιο αυτό δείχνει πόσο πολύ η Πανδώρα αγαπάει το χωριό.)

Πανδώρα Μαγκκα: Εμείς που γελάμε και λέμε μαλακίες να γελάσουν και οι άλλοι, κρύβουμε πιο πολλά ζόρια από εσάς που είστε γέννημα θρέμμα μίζεροι .....να το θυμάστε .....

Konstantinos Christou: ΛΕΟΝΤΑΡΙ ΛΕΜΕ ΚΑΙ ΚΛΑΙΜΕ!!!

Konstantina Stathakopoulou: είμαι ευτυχής, που είχα την τύχη να παρακολουθήσω την εξαιρετική ομιλία του κ. Λαοκράτη Βάσιου, στο Ελεύθερο Λαϊκό Πανεπιστήμιο Αλιάρτου. Ήταν άγνιγμα και αφύπνιση σκέψης και συναισθημάτων. Τον ευχαριστούμε για όσα μας έδωσε!

Konstantina Stathakopoulou: Είναι προτιμότερο να βρεθεί κανένας ανάμεσα σε κόρακες, παρά σε κόλακες, γιατί οι πρώτοι καταστρέφουν το σώμα του πεθαμένου, ενώ οι δεύτεροι την ψυχή του ζωντανού.

Αντισθάνης

Ενι Κιούσι: Κάτσε ρε....

Στήν τελική τι είναι το αλκοόλ?

νέρο ανακατεμένο με ζωή...!!

Venetia Christou: "Σταματήσαμε να ψάχνουμε για τέρατα κάτω απ' το κρεβάτι μας, όταν καταλάβαμε ότι βρίσκονται μέσα μας."

Η νέα χρονιά ας φέρει στην επιφάνεια τον καλύτερο μας εαυτό.

Χρόνια πολλά σε όλους, 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Venetia Christou: "Bál' το μπροστά τους με συντομία ώστε να το διαβάσουν_ ξεκάθαρα ώστε να το καταλάβουν_ με εικόνες ώστε να το θυμούνται_ και με ακρίβεια ώστε να καθοδηγούνται από το φως του."Joseph Pulitzer, 1847-1911, Αμερικανός εκδότης. Νομίζω πως το ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ τα έχει όλα...Χρονια πολλα και δημιουργικα!

Προβολή Θηβαϊκού Πολιτισμού: Κρέσσων γαρ οικτρίμου φθόνος.

μτφο: καλύτερα να σε φθονούν παρά να σε λυπούνται.

Πίνδαρος

Λιάκος Κυριάκος: ο άνθρωπος είναι οι σχέσεις του-Μάρξ

Λίγα λόγια για ένα αγαπημένο πρόσωπο

Τ' αγαπημένα μας πρόσωπα δε φεύγουν ποτέ από κοντά μας, όσο κρατάμε ζωντανές τις θύμησες από το πέρασμά τους στη ζωή.

Η Βούλα Πυρλή-Πετρούλια ήταν θεία μου, λατρευτή ξαδέλφη του πατέρα μου. Πρόσωπο αγαπημένο κι αυτό, δεμένο με τον τόπο που με γέννησε και τα πρώτα μου χρόνια. Σαν παιδί, αφουγκραζόμουν την αξία του χαρακτήρα της στις διηγήσεις του πατέρα μου και των συγγενών μου που την είχαν ζήσει από κοντά: στο

Πελόπιο που μεγάλωσε και τόσο αγαπούσε, στα δύσκολα χρόνια των σπουδών της, στα απομακρυσμένα χωριά της Μακεδονίας που δίδαξε στα παιδιά τα πρώτα τους γράμματα. Μεγαλώνοντας, δικαιολόγησα τον πατέρα που έλεγε ότι η θεία Βούλα «είχε πάρει το ανάστημα στην ψυχή και το μυαλό» και μάζεψα το δικό μου θησαυρό αναμνήσεων και εικόνων από αυτήν.

Αναμνήσεις ζυμωμένες με το άρωμα του ανθού της πορτοκαλιάς κάθε Μεγάλη Βδομάδα όταν την περιμέναμε να έρθει στο χωριό. Με το κελάηδισμα του αηδονιού στο ρέμα που ηχογραφούσε ο θείος Μπάμπης και της άρεσε να ακούει. Με το μωβ της κουτσουπιάς που ακόμα γονατίζει πάνω στα μάρμαρα της Αρχαίας Ολυμπίας και που στην ιστορία τους πρώτα εκείνη με ξενάγησε.

Εικόνες που συνδέονται με τη μικροκαμωμένη φιγούρα της. Το ζύγισμα της κάθε λέξης και την αγάπη που στάλαζε η κάθε της κουβέντα. Τη φροντίδα που ξεχειλίζει από τα μικρά της χέρια όταν μας φιλούσε κάθε φορά που επισκεπτόμασταν το πατρικό της σπίτι. Την έννοια που πλημμύριζε το βλέμμα της όταν κοιτούσε τους αγαπημένους της. Την αγάπη και την περηφάνεια που έσταζε ο λόγος της προς τα παιδιά, όμοια μ' εκείνη στους στίχους του Σολωμού. «Ν' αγαπάς την Ελλάδα μας!», μου έλεγε. Κάθε φορά που σου μιλούσε ένοιωθες πως ήθελε να σε τραβήξει προς τα πάνω, να σε κάνει να λαχταράς το πιο άξιο.

Δεν την έζησα σα δασκάλα μέσα στη σχολική αίθουσα αλλά τη φαντάζομαι με την αγκαλιά της ανοικτή και τα χέρια της φτερουγές να κλείνουν μέσα τους τα παιδιά που ένοιωθε δικά της. Αυτό τελικά νομίζω ήταν η θεία μου: μια δασκάλα που ζούσε σα μάνα μέσα στην τάξη, διοχετεύοντας τη γλύκα του ρόλου που της στέρησε η ζωή στα παιδιά των άλλων και μια γυναίκα που μάγευε ανίψια, ξαδέλφια, φίλους με τον παιδαγωγικό της λόγο και τον έρωτα για τον πολιτισμό και την ιστορία του τόπου μας.

Βοηθούσε πάντα όπως μπορούσε, με τον τρόπο της, την παρηγορητική της κουβέντα, τον έπαινό της, Στις τελευταίες μας συνομιλίες η θέρμη της φωνής της κάλυπτε τα κενά των λέξεων που το μυαλό δεν άφηνε να κατέβουν στο στόμα. Ήξερες ότι εννοούσε και ήθελε να πει το γλυκύτερο. Έτσι, γλυκιά, καλοπροαίρετη και αέναα διαθέσιμη θα την κρατώ στη μνήμη μου.

Θεωρώ ότι είναι σπάνια η τύχη να αξιώνεται κάποιος μια τέτοια συγγένεια. Εύχομαι μόνο να την τιμήσω όπως της πρέπει.

Γύ φτουλα Γεωργία
Εκπαιδευτικός

Δημήτρης Κεχαγιάς

Γνώρισα τον Δημήτρη δια της "μπλογκόσφαιρας". Ήταν ο πάντα έτοιμος πάντα πρόσφορος τεχνικός μου σύμβουλος στα πρώτα μου βήματα στη επικοινωνία δια των ιστολογίων. Μιλήσαμε μερικές φορές στο τηλέφωνο. Δεν συναντηθήκαμε ποτέ και ποτέ δεν είδαμε ο ένας τον άλλον στα μάτια. Όμως κάθε φορά που του μιλούσα δια του τηλεφώνου, νόμιζα ότι έχω μπροστά μου έναν γελαστό ήρεμο άνθρωπο που αγαπάει τη ζωή κι αυτό που κάνει. Για αυτό και μπορούσε να δημιουργεί.

Το ιστολόγιο "ΒΗΜΑ ΑΛΙΑΡΤΟΥ" θαρρώ πως είναι από τα πιο επιτυχημένα στη περιοχή μας. Τουλάχιστον για εμένα αποτελεί τη βασική έγκυρη πηγή πληροφόρησης για τα τεκταινόμενα στο Δήμο μας.

Νομίζω ότι του άρεσαν κάπως τα κείμενά μου κρίνοντας από το ότι είχε κατά καιρούς αναδημοσιεύσει κάποια από αυτά κι αυτό οπωσδήποτε ήταν τιμή για εμένα. Από τα λίγα κείμενα του και κυρίως τις απαντήσεις που κατά καιρούς έδινε σε σχόλια αναγνωστών, είχα αντιληφθεί ότι ήταν ένας οπαδός της δημοκρατικής ανοικτής επικοινωνίας που σέβεται και προστατεύει την αξιοπρέπεια και τη προσωπικότητα του συνομιλητή. Αυτό και μόνο έκανε τον Δημήτρη έναν αξιο συνομιλητή και βίρτουαλ -δυστυχώς μόνο- φίλο.

Μοιραζόμασταν τις ίδιες αξίες και για αυτό με πονάει που χάνω έναν από το δικό μου "κόμμα" σε τούτους τους καιρούς που είναι όλοι τους τόσο απαραίτητοι. Καθώς η ανοησία και τα εύκολα συμπεράσματα, οι αυθαίρετες γενικεύσεις και οι απλοϊκές, σχεδόν ηλίθιες, φασιστοειδείς αντιλήψεις απειλούν να μας κατακλύσουν υπό το άχθος μια κοινωνίας και οικονομίας παραπαίουσας, σκεπτόμενοι άνθρωποι σαν τον Δημήτρη είναι ένα λίαν χρήσιμο ανάχωμα.

Σε μια ξεραίλα από ιδέες και προτάσεις η προσπάθεια του Δημήτρη ήταν ένα μήνυμα ελπίδας και συνέβαλε στην σκέψη όλων μας.

Ξέρουμε ότι θα πεθάνουμε αλλά με την ιδέα αυτή κανείς μας δεν συμβιβάζεται. Αυτή η αναχώρηση χωρίς επιστροφή, αν και αναμενόμενη κι απολύτως φυσιολογική δεν είναι αποδεκτή και προκαλεί πόνο κυρίως σε περιπτώσεις νέων και δημιουργικών αν-

θρώπων όπως ο Δημήτρης.

Στην ηλικία που είμαι τώρα, οι κηδείες έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία από τις χαρμόσυνες αφίξεις -τις γέννες- ή τις χαρές -γάμοι και βαφτίσια. Οι άνθρωποι που πεθαίνουν, παίρνουν μαζί τους υπαρκτά κομμάτια της ζωής και της ύπαρξης μας που έχουν γίνει αναμνήσεις που μας συντηρούν. Βλέπουμε να απομακρύνονται στιγμές που αποτελούν ουσιαστικά το είναι μας. Οι νέοι άνθρωποι, φέρνουν ελπίδες σχέδια αλλά για εμάς, τους προς πολλού μεσήλικες, αυτά τα σχέδια δεν λένε τόσα πολλά.

Καθώς συνεχίζουμε το ταξίδι μας, οι στιγμές μοναξιάς αυξάνονται και προτιμούμε αντί να κοιτάμε

το τέλος του δρόμου μας που αχνοφαίνεται ήδη, να γυρνάμε στα περασμένα. Αλλά εκεί είναι μόνο τα φαντάσματα κι οι άνθρωποι που έφεραν αξία στη μικρή ζωή μας όπως ο Δημήτρης Κεχαγιάς, δεν υπάρχουν πια δίπλα μας για να συντηρήσουν τη μικρή φλόγα που κρατά ζεστές τις ελπίδες και τις προσδοκίες μας. Και τότε αισθανόμαστε όπως όλοι οι γέροι το κρύο να αυξάνει και τυλιγόμαστε ακόμα πιο σφικτά στα πανωφόρια της "Ξέρεις ποιος ήμουν εγώ ρε".

Για να ξεφύγουμε από τη παγίδα του θανάτου γεννάμε και δημιουργούμε, λένε οι φιλόσοφοι. Ο Δημήτρης Κεχαγιάς γέννησε πέντε παιδιά. Τα τέσσερα τα έτεξε η γυναίκα του ενώ το πέμπτο, το ιστολόγιο ΒΗΜΑ ΑΛΙΑΡΤΟΥ ήταν όλοδικό του. Είμαι βέβαιος ότι εκείνο που θα ήθελε ο Δημήτρης, είναι όλα τα παιδιά -και το ιστολόγιο "παιδί" του- να τα δει να προκόβουν και μέσω αυτών το πνεύμα του να διαχέεται ανάμεσα μας ζωογόνο κι πρόσφορο.

Σε εκείνους που θα συνεχίσουν το έργο του εύχομαι να είναι υγιείς κι ορεξάτοι. Να μη περιοριστούν στη συντήρηση όσων δημιουργήσε ο Δημήτρης παρά να μπορέσουν να μετουσιώσουν τις δικές του αξίες και ιδέες και να δημιουργήσουν ακόμα πιο πολλά από όσα εκείνος, ο Δημήτρης Κεχαγιάς, μπόρεσε.

<http://ermokastriotis.blogspot.gr/>
28-2-2013

ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΣΤΟ ΚΑΣΚΑΒΕΛΙ

«Ομορφιές και αλήθειες στο Κασκαβέλι»

Στο καφενείο του Τόλια, ο καταστηματάρχης, βρίσκει λίγο χρόνο, ώστε μαζί την παρέα του να απολαύσει μια μπύρα ΦΙΞ. Όσοι από εμάς προλάβανε το καφενείο, πάντα θυμόμαστε το νερό που πρόσφερε η Τασία στους πελάτες της, σε ποτήρι που κυριολεκτικά, άστραφτε. Σήμερα στο ίδιο σημείο λειτουργεί ένα καινούργιο μαγαζί το «ΜΕΖΕΔΟΤΕΧΝΕΙΟΝ». Στην φωτογραφία, που είναι τραβηγμένη την δεκαετία του 1960, διακρίνονται από δεξιά, ο καταστηματάρχης (Αναστάσιος Τόλιας), ο Φιλλιπής (Λουκάς), ο Λέκο-Γκιζιώτης (Αλέξανδρος) και ο Α. Βενιζέλος (τσιτσίου).

Ακριβώς απέναντι από το καφενείο του Τόλια, την ίδια στιγμή μια παρέα νέων του χωριού μας, απολαμβάνει το δροσερό αεράκι, που δεν σταματά να φυσά στο χωριό μας ακόμα και με τον καύσωνα. Είναι όλοι καθισμένοι στο πεζούλι, που δυστυχώς καταστρέψαμε, για να γίνουμε «πιο πολιτισμένοι», το πεζούλι που είχε φτιαχτεί με χρήματα που είχαν μαζέψει οι νέοι του χωριού μας την δεκαετία του 1950, μετά από θεατρικό έργο που είχαν ανεβάσει. Στο σημείο της φωτογραφίας που είναι τραβηγμένη, γύρω στο 1960, διακρίνεται η σιδερένια σκάλα, που ανέβαινε στο καμπαναριό, για να χτυπάμε με τα χέρια μας-χειροκίνητα την καμπάνα. Σε αυτό το σημείο μπάρμπα-Λουκάς ο Χρήστου, κάθε καλοκαιριάτικο μεσημέρι, έχοντας για φυσικό αιρκοντίσιον το αεράκι, έπαιρνε τον ύπνο του. Τον απολάμβανες να κοιμάται μακάρια, στην αγκαλιά του Μορφέα, κάθε μεσημέρι, κάθε καλοκαίρι. Στην φωτογραφία διακρίνεται ο Γεώργιος Φιλλιπής.

Νικόλαος Ε. Κόλλιας

Φιλόλαος Δημ. Δημητρίου, Το τρίπτυχο, ΠΑΤΡΙΔΑ-ΘΡΗΣΚΕΙΑ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, Αθήνα 2012.

Το βιβλίο του Λεονταρίτη Φιλόλαου Δημητρίου, πραγματεύεται το ΤΡΙΠΤΥΧΟ των ιδανικών των Ελλήνων, που «συνοψίζει τα «όσια και τα Ιερά», τα οποία αξιολογικά και υπέρτερα από κάθε άλλη ανθρώπινη αξία, και χάριν των οποίων αξίζει κάθε προσπάθεια και πόλεμος και κάθε θυσία! Εμπρακτα δε απέδειξαν οι πρόγονοι μας τον σεβασμό, την αγάπη και την λατρεία τους προς τα ύψιστα αυτά ιδανικά, όπως τις πράξεις και συμπεριφορές τους καταγράφουν οι γεμάτες ηρωισμούς και θυσίες και αυταπαρνήσεις σελίδες της Ιστορίας μας! Μας άφησαν τίμια και σεβαστή παρακαταθήκη την προγονική αυτή κληρονομιά. Δηλαδή: Τον Σεβασμό και την Αφοσίωση στα ιδανικά αυτά.» Το απόσπασμα αυτό από το βιβλίο του Φ. Δημητρίου δίνει με το καλύτερο δυνατό τρόπο, το κλίμα που κινείται το βιβλίο αλλά και γιατί, αξίζει να διαβαστεί, ιδιαίτερα σήμερα, που η πατρίδα μας περνά μια μεγάλη κρίση οικονομική, που την προκάλεσε η έκπτωση αξιών. Το τρίπτυχο, «Χλευάστηκε-Περιφρονήθηκε-Περιθωριοποιήθηκε», και δρόπου με σήμερα τους καρπούς, ακριβώς αυτού, του χλευασμού, της περιφρόνησης και της περιθωριοποίησης. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε το Επίμετρον, αλλά και το τέλος του βιβλίου, όπου ο συγγραφέας δίνει και την λύση για την σημερινή κρίση της κοινωνίας μας.

από τη σελ. 1

τέλος της διαδρομής.

Ο δάσκαλος δε διακρίνεται μόνο για την επάρκειά του στη γνώση των επιστημονικών αντικειμένων που διδάσκει αλλά και για το ενδιαφέρον που έχει για τους μαθητές του και την απαιτούμενη υπομονή και επιμονή να κάνει τους μαθητές του να αποδέχονται τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις που έχουν απέναντι στη μάθηση με ευχαρίστηση. Χωρίς θυμό αλλά με υπομονή, ο δάσκαλος εθίζει τους μαθητές του σε καλές πράξεις και αρετές. Οι μαθητές σε οποιαδήποτε ηλικία και αν είναι, ξεχωρίζουν αν ο δάσκαλός τους ενδιαφέρεται για αυτούς ή όχι.

Όσες γνώσεις και πτυχία κι αν έχει ένας άνθρωπος, γίνεται δάσκαλος όταν είναι ικανός και δημιουργικός «μεταφραστής» των πανεπιστημιακών γνώσεων και εμπειριών στην εκπαιδευτική και διδακτική πράξη.

Ο δάσκαλος σέβεται κάθε μαθητή που έχει στην τάξη του, ανεξάρτητα της κοινωνικής, πολιτιστικής, οικονομικής, οικογενειακής θέσεως, ακόμη και της μαθησιακής του δυνατότητας. με αποτέλεσμα ο μαθητής να αξιοποιεί στο μέγιστο βαθμό τις ικανότητες που έχει.

Είναι αλήθεια ότι ο πρωταρχικός σκοπός της διδασκαλίας είναι να ενισχύει αποφασιστικά τα προικισμένα μυαλά αλλά και να αναπληρώνει, με την επιμέλεια και τον κόπο, τις αδυναμίες και τις ελλείψεις αυτών που δεν έχουν από τη φύση την προίκα των πρώτων.

Ένα από τα πιο σημαντικά προσόντα για τον δάσκαλο είναι η αγάπη για τους μαθητές του. Το πιο σπουδαίο όμως παιδαγωγικό προσόν που έχει ένας προικισμένος δάσκαλος είναι το ήθος του. Το ήθος του δασκάλου είναι το άλφα και το ωμέγα όλων των ικανοτήτων και προσόντων.

Οι μαθητές επιθυμούν να μιμηθούν το δασκαλό τους ο οποίος ως φωτεινό παράδειγμα, μπορεί να καθοδηγεί και να διδάσκει τους άλλους ανθρώπους, οδηγώντας τον μαθητή από το χέρι στη τελειότητα που καθιστά τον άνθρωπο ευτυχισμένο.

Επιγραμματικά λοιπόν, ο δάσκαλος διακρίνεται για την επιστημονική επάρκεια-αγάπη- σεβασμό-υπομονή-ήθος-ανθρωπιά.

Άλλωστε σοφή η ρήση

«μ' όποιον δάσκαλο καθίσεις, τέτοια γράμματα θα μάθεις».

Γιατί τόσο μεγάλη αναφορά στο δάσκαλο_ Στο σωστό και προικισμένο ΔΑΣΚΑΛΟ_

Διότι κάθε επιτυχημένος φροντιστής είναι ένας προικισμένος ΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Σήμερα ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Φροντιστών Αττικής τιμά και βραβεύει τον παλαιάμο φροντιστή Νικόλαο Κόλλια.....»

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ε. ΚΟΛΛΙΑ

Ο Νικόλαος Κόλλιας του Επαμεινώνδα, γεννήθηκε στο Λεοντάρι Θεσπιών Βοιωτίας όπου τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο, μετά γράφτηκε στο Αστικό Σχολείο Θεσπιών όπου φοίτησε τέσσερα χρόνια, και ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές σπουδές στη Θήβα. Τελείωσε την Θεολογική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών και στην συνέχεια το Ιστορικό και Αρχαιολογικό τμήμα της Φιλολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών. Αναγορεύτηκε διδάκτωρ από το τμήμα Πολιτικής Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Δίδαξε στο Γυμνάσιο Λεβαδείας, δημιούργησε ιδιωτικό σχολείο με τον Κωνσταντίνο Γέλη στην Αλιάρτο Βοιωτίας και στη συνέχεια διορίστηκε στο δημόσιο στο Γυμνάσιο Ζαχάρω Ολυμπίας. Το 1965 αποσπάστηκε από το Γυμνάσιο και στη συνέχεια μετατέθηκε στην Κερατέα Αττικής. Ταυτόχρονα εργαζόταν στα φροντιστήρια Π. Χατζή και Τζουγανάτου. Το 1968 με τον Μιχαλόπουλο Δημήτριο, Πατάκη Στέφανο και Κοσίδα Γιώργο ίδρυσε το Νέο Φροντιστήριο. Το 1971 παραιτήθηκε από το δημόσιο. Το 1981 παρέμεινε ως μόνος ιδιοκτήτης του Φροντιστηρίου, αφού απεχώρησαν οι άλλοι. Ο Πατάκης είχε αποχωρήσει από το 1971. Από το 1981 δημιούργησε παραρτήματα σε διάφορες περιοχές της Αθήνας και σήμερα λειτουργούν περίπου 40 συνεργαζόμενα Φροντιστήρια με την επωνυμία Νέο Φροντιστήριο. Το σήμα Νέο Φροντιστήριο έχει κατοχυρωθεί στο Υπουργείο Εμπορίου. Το 1980-81 δίδαξε στην Σχολή Αξιωματικών Χωροφυλακής.

Συγγραφικό του έργο:1. Παγκόσμιος Ιστορία, 2. Ελληνική Γραμματολογία, 3. Αρχαία

Ελληνική Ιστορία.

Επιστημονικά Έργα: 1. Διαβαλκανικές Σχέσεις και ιδιαίτερα Ελληνοσερβικές 1830-1896, 2. Διαβαλκανικές Σχέσεις 1912-1914, 3. Διαβαλκανικές Σχέσεις 1914-1940,

4. Μακεδονικό Ζήτημα 1878-1900, 5. Προβλήματα Διαβαλκανικών Σχέσεων 1900-1912, 6. Διαβαλκανικές Σχέσεις 1940-1900, υπό έκδοση.

Είναι ιδρυτής της Παμβοιωτικής Δανειστικής Βιβλιοθήκης «ΑΘΗΝΑ Η ΓΛΑΥΚΩΠΙΣ» με αναγνωστήριο, με έδρα το Λεοντάρι Βοιωτίας.

Είναι πρόεδρος της Εταιρείας Βοιωτικών Μελετών. Είναι μέλος της ελληνικής επιτροπής της UNESCO

Ασχολείται ιδιαίτερα με την Φιλοσοφία της Ιστορίας

Υπό ολοκλήρωση είναι οι εργασίες: 1. Νεωτερίκός και Μετανεωτερίκός άνθρωπος, 2. Ευρωπαϊκή Ένωση και Γερμανικός Ηγεμονισμός, 3. Μετακοινοβουλευτισμός.

Ντάφλος Χρήστος, ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ, Σ.Ε.Φ.Α.

..... Στην συνέχεια ο κ. Ντάφλος κάλεσε τον παριστάμενο βουλευτή κ. Μίμη Ανδρουλάκη, να απονεμίσει την τιμητική πλακέτα στον κ. Κόλλια.

Ο κ. Κόλλιας, στην συνέχεια, ευχαρίστησε, τον Σ.Ε.Φ.Α., αλλά και όλους τους συνεργάτες του, ανέφερε χαρακτηριστικά: «...μόνος μου δεν θα είχα καταφέρει τίποτα, είχα αξίους συνεργάτες, θέλω όλους να τους ευχαριστήσω, ... αλλά και τον αδελφό μου Σεραφείμ Κόλλια...», και τελείωσε λέγοντας: «...και αν ξανάρχιζα την ζωή μου, πάλι φροντιστής θα γινόμουν.» Σαν Λεονταρίτες, είμαστε υπερήφανοι, που άλλος ένας Λεονταρίτης αποσπά μια διάκριση, μια βράβευση. Ο κ. Κόλλιας, είναι για όλους εμάς, ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Επιμέλεια: α.δ.
2-2-2013

ΣΤΑΥΡΟΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ και ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Εκδόσεις ΠΟΛΙΣ, Αθήνα 2013, σ. 115

«ούκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλληνι, οὐκ ἐνὶ δούλῳ οὐδὲ ἐλευθέρῳ, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θηλῷ» πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πρὸς γαλιλάτας, 3,28.»

Το τελευταίο βιβλίο του Ζωγραφιώτη Σταύρου Ζουμπουλάκη, είναι μια συλλογή από έξι κείμενα, που ο φιλόλογος και επί 14 έτη διευθυντής του περιοδικού «ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ», με αφορμή την εμφάνιση της ναζιστικής και φασιστικής ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ έγραψε, αλλά και δυο συζητήσεις σε αθηναϊκές εφημερίδες.

«Ζοφερή νύχτα», χαρακτηρίζει ο Σταύρος Ζουμπουλάκης, την εμφάνιση της Χ.Α. στις εκλογές της 6 Μαΐου 2012. Με το πρώτο του άρθρο που δημοσιεύεται αρχικά στο περιοδικό ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ, ένα καθαρά λογοτεχνικό περιοδικό, που «δεν σχολιάζει ποτέ αποτελέσματα ελληνικών εκλογών. Θα πρόδιδε ωστόσο το πνευματικό της ρόλο της, αν δεν το έκανε για τις εκλογές της 6ης Μαΐου 2012, που το νεοναζιστικό κόμμα της Χ.Α. έλαβε το 7% των ψήφων και εξέλεξε 21 βουλευτές.», δίνει το σάλπισμα στον πνευματικό κόσμο της χώρας να καταδικάσει όσο είναι ακόμα καιρός το φαινόμενο της Χ.Α. Στο άρθρο του αυτό αναλύονται οι λόγοι της εμφάνισης αλλά και της εξαπλώσης της Χ.Α. Μεταναστευτικό, οικονομική κρίση, αλλά και η αποενοχοποίηση της ακροδεξιάς, κυρίως από την «ανιερη συγκυβέρνηση» όπως πολύ εύστοχα χαρακτήρισε σε μια διάλεξή του, την συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Ν.Δ.-ΛΑΟΣ (κυβέρνηση Παπαδήμου), που έκανε κυβερνητικό εταίρο και τον ΛΑΟΣ.

Ο Σταύρος Ζουμπουλάκης, πρόεδρος του ιδρύματος ΑΡΤΟΣ ΖΩΗΣ, ενός ιδρύματος βιβλικών μελετών, πριν λίγο καιρό (27-11-2012) διοργάνωσε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, μια εκδήλωση με θέμα: Ο ΝΕΟΝΑΖΙΣΤΙΚΟΣ ΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Με αφορμή αυτήν ακριβώς την εκδήλωση κάνει μια συζήτηση στην εφημερίδα Η ΑΥΓΗ που συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο του. Στην συζήτηση του αυτή αλλά και στην ομιλία

του στην εκδήλωση που επίσης συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο, με ένα καθαρό λόγο, χωρίς περιστροφές αναλύει για ποιόν ακριβώς λόγο η εκκλησία πρέπει τώρα, να καταδικάσει την νεοναζιστική, φασιστική, ρατσιστική, και παγανιστική Χ.Α., «που δρα ως εγκληματική συμμορία». «...δεν χρειάζεται καν να διαβάσει κανείς κείμενα και διακηρύξεις για να πισθεθεί για τον αντιχριστιανισμό των χρυσαυγιδών, γιατί υπάρχουν τα έργα τους: πόσο χριστιανικό είναι το άγριο ξυλοκόπημα αθώων και ανυπεράσπιστων ανθρώπων ή η διανομή τροφίμων και η αιμοδοσία μόνο για Έλληνες;». Διότι όπως πολύ σωστά αναλύει στην επόμενη συζήτησή του στην εφημερίδα Η ΕΠΟΧΗ, «Η αλληλεγγύη είναι απροϋπόθετη». «Όταν κάποιος έχει ανάγκη, έχει

ανάγκη. Τελεία και παύλα. Δεν γίνεται η πράξη της αλληλεγγύης και της αγάπης να τίθεται υπό όρους και προϋποθέσεις έθνους, θρησκείας, χρώματος, κοινωνικής τάξης, ηλικίας κ.λπ. Θεωρώ ανατριχιαστική αυτή την πρακτική της Χ.Α.»

Διαβάζοντας όλο το βιβλίο, μένεις με την αίσθηση, ότι το βασικό εργαλείο της Χ.Α. που είναι ο φόβος, πρέπει να γίνει, και το εργαλείο που θα ανακόψει την Χ.Α. Οι χρυσαυγίτες φοβούνται, την Δημοκρατία-Ελευθερία και την απροϋπόθετη αλληλεγγύη. Αρχές και αξίες που χαρακτηρίζουν την Ορθόδοξη Εκκλησία και γιαυτό πρέπει να είναι μπροστά στην καταδίκη αλλά και την εκρίζωση από την ελληνική κοινωνία της Χ.Α., που κατά βάθος αυτό που μας ετοιμάζει είναι μια ΜΑΥΡΗ ΑΥΓΗ, για το γένος των Ελλήνων.

Η οι αδελφοί μας της Χ.Α., πρέπει να καταλάβουν ότι αυτό που ετοιμάζουν είναι η ΜΑΥΡΗ ΑΥΓΗ, να μετανοήσουν, και να γίνουν ένα δημοκρατικό, κοινοβουλευτικό κόμμα, με τα εθνικά, πατριωτικά χαρακτηριστικά που δείχνουν περισσότερο να επιθυμούν.

Νικόλαος Δημητρίου, Θεολόγος
30/1/13-Τών Τριών Ιεραρχών

ΣΕΛΙΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΜΕ

<http://www.anapnefstiras.gr/el/>

αναπνευστήρας: δεν είναι μόνο μια ιστοθέση, ή μάλλον καλύτερα και σωστότερα είναι ένα περιοδικό, και όπως κάθε σοβαρό περιοδικό έχει και την ιστοθέση του

αναπνευστήρας: πολιτικοοικονομικοκοινωνικοπολιτιστικός
Για να μπειτε στο κλίμα του, σας παραθέτουμε αποσπάσματα από τα δύο ασπρόμαυρα τεύχη που μέχρι στιγμής έχει κυκλοφορήσει Σημείωμα τεύχους # 1

«Τίποτα στη ζωή δεν είναι άσπρο-μαύρο. Παρ' όλα αυτά πολλές από τις στιγμές μας τις ερμηνεύουμε με αυτόν τον τρόπο. Στο τραπέζι, στο λεωφορείο, στον καναπέ ή στον «θρόνο» που διαβάζεις τον Α σκέφτεσαι μήπως είσαι ένας από το 57% των νέων κάτω από 25 που είναι άνεργοι ή από το 37% των ανέργων ανεξαρτήτου ηλικίας. Μπορεί, βέβαια, οι φίλοι σου να σου δώρισαν μυγοσκοτώστρα για το μαγαζί σου ή ένα μεγάλο μπλοκ για αυτούς που σου χρωστάνε (ή για αυτούς που τους χρωστάς...).....

Φιλοδοξία του Α είναι να ξετρυπώσουμε από τους τοίχους της μοναξιάς κάθε παρέα που την τρώει το μέλλον της και να διαφωνήσουμε πάνω στις απόψεις μας και να συμφωνήσουμε τουλάχιστον ότι εδώ ο κόσμος καίγεται...

Αν θέλετε να το πετάξετε, διαλέξετε έναν κάδο απορριμμάτων. Μη λερώνουμε τον τόπο μας. Επίσης, κάποιος συνάνθρωπος που (τώρα πια) τον ψαχουλεύει, μπορεί να το βρει πιο ενδιαφέρον»

Σημείωμα τεύχους # 2

«Δεν έχεις συνηθίσει ακόμη το ασπρόμαυρο αν και πάντα σε γοήτευε η Γκερνίκα. Πώς να συνηθίσεις τον ασπρόμαυρο καθρέφτη που πάνω του φαίνεται το είδωλό της κοινωνίας που... έχει χρώμα. Δεν ψάχνει χρώμα.

Ο αναπνευστήρας φυσά με όση πίεση μπορεί να έχει πάνω στο μάρμαρο της Βοιωτίας μπας και διώξει τη σκόνη πάνω από τους πυρήνες δημιουργίας που οργανώνονται γύρω απ' το μεράκι τους, ώστε να τονιστεί το χρώμα τους το διαυγές και το καθαίο, όπως η θέληση πολλών από τους συμμετέχοντες σε αυτούς

Ο ασπρόμαυρος αναπνευστήρας θα έχει μόνο πολιτικοοικονομικοκοινωνικοπολιτιστικό σχόλιο. Το σχόλιο σας...»

Η προσπαθεια του αναπνευστήρα, είναι σοβαρή, ενδιαφέρουσα, αξιόλογη, δίνει μια ανάσα πολύχρωμη, παρόλη την ασπρόμαυρη έκδοσή του, στην σημερινή, μουντή Ελλάδα μας.

Ευχόμαστε πολλούς και καλούς αναπνευστήρες!!!

